

статнім рівнем певних навичок. Певні труднощі виникають із-за невміння правильно працювати зі словником. Іноді студенти вважають, що якщо при перекладі дозволяють користуватись словником, то проблем не виникне, але вони виникають. Дехто часто дає не точний еквівалент слова, а його приблизне значення. Дехто виписує всі незнайомі слова і лише потім перекладає їх. Таким чином слова виступають ізольовано, не узгоджуючись з контекстом, що призводить до виникнення помилок у змісті. Дуже багато помилок пов'язано з неправильним визначенням частини мови, зі спробою знайти у словнику конкретну форму дієслова, а не його інфінітив. Тому варто більше уваги приділяти словотворчим елементам частин мови і особливо утворенню часів дієслова. Останні доцільно вивчати по групах (Indefinite, Continuous, Perfect), беручи до уваги активний та пасивний стан. Такий принцип дозволяє створити чіткіше уявлення про систему дієслова, сприяє запам'ятовуванню дієслівних форм.

Отже, виправлення помилок при навчанні іноземної мови, безумовно, повинно відбуватись, але й студенти і викладачі повинні усвідомлювати, що помилка — це невід'ємна частина процесу навчання. Аналіз та робота над помилками не повинні негативно впливати на мотивацію студентів до навчання. В процесі мовної практики, виконання творчих завдань виправлення помилок повинно мати вибірковий характер, і лише у випадках, коли ці помилки впливають на порушення комунікації.

*Буряченко А. Є., канд. екон. наук, доцент,
кафедра фінансів*

ПРОБЛЕМНІ ЛЕКЦІЇ НА БАЗІ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Однієї з основних цілей функціонування вищої школи є підготовка висококваліфікованих фахівців. Багато в чому це залежить не тільки від якості одержуваних знань, але й від методів навчання, що застосовуються. Незважаючи на їхнє різноманіття, лекції поки ще, безперечно, залишаються основними з них. Однак, найчастіше, при організації лекцій губиться сама ідея їхнього проведення: студенти замість того, щоб розуміти, вдумуватися, повинні швидко й акуратно записувати все почуте. Звичайно, це викликано прагненням дати більше знань, але на практиці робить зворотний ефект. Все це істотно знижує ефективність навчання.

У зв'язку із цим в останній час робляться спроби поєднання традиційних і новітніх методів навчання й організацій лекцій.

Одним з таких методів, що піднімають організацію лекції на якісно новий рівень і підвищують ефективність навчання в цілому, є проведення студентських міні-лекцій.

Дана форма викладання лекційного матеріалу була започаткована в 2006 році на кафедрі фінансів при викладанні дисципліни «Місцеві фінанси». Необхідність застосування такої форми була викликана низькою зацікавленістю студентів в відвідуванні лекційних занять та переходом до викладання на 4-му курсі прикладних дисциплін.

Головною ідеєю впровадження даної технології активізації навчання є залучення студентів до процесу підготовки та проведення міні-лекцій з проблемних питань функціонування місцевого господарства, що дозволяє останнім більш глибоко засвоювати теоретичний матеріал та показувати власну думку на існуючий стан місцевих фінансів та можливі напрями їх реформування, формує навички роботи з аудиторією.

Для успішного проведення студентської міні-лекції можна виділити основні етапи роботи лектора зі студентами:

- підготовчий;
- виконавчий;
- подальший (аналітичний).

У період підготовчого етапу здійснюється:

- обрання теми студентської міні-лекції;
- формування робочої міні-групи (тобто визначення студентів, які будуть працювати над підготовкою студентської міні-лекції);
- обговорення з лектором проблемних питань, що будуть винесені на розгляд;
- визначення студентами індивідуальних напрямів дослідження;
- консультації лектора щодо особливостей викладення лекційного матеріалу;
- підготовка та обговорення тексту міні-лекції.

Далі йде безпосередньо виконавчий етап проведення студентської міні-лекції, під час якої:

- здійснюється попереднє замовлення комп'ютерної техніки (notebook, відеопроєктор);
- перевіряється обладнання аудиторії;
- студентами проводиться презентація власних досліджень;
- студенти-доповідачі відповідають на запитання колег;
- обговорюються з аудиторією проблемні питання лекції;
- лектор виступає з підсумковими коментарями;
- з боку аудиторії та лектора висловлюється подяка студентам за проведenu роботу.

Під час подальшого (аналітичного) етапу проведення студентської лекції:

- у складі робочої групи аналізуються результати проведеної студентської міні-лекції;

- висловлюються думки учасників робочої групи про можливі напрями вдосконалення проведення подібних заходів у майбутньому;

- лектор радить кожному студенту з робочої міні-групи напрями подальшої наукової роботи;

- відбувається заохочення студентів, які приймали участь у підготовці та проведенні студентської міні-лекції.

Застосування подібної форми викладання лекційного матеріалу дозволяють сформуванню у студентів наступні навички та компетенції:

- вміння працювати в робочих міні-групах;
- глибоке засвоєння навчального матеріалу;
- впевненість при виступі перед великою аудиторією;
- вміння планувати та контролювати час виступу;
- підготовка та презентація власних досліджень.

Таким чином, упровадження студентських проблемних лекцій у практику організації лекцій є одним з методів підвищення якості вищої освіти. Незважаючи на слабку технічну оснащеність вищих навчальних закладів, підвищення трудомісткості викладачів дана технологія, на нашу думку, має багато незаперечних переваг, які заслуговують на увагу.

Веретнов В. І., старш. викл.,
кафедра страхування

ПРОВЕДЕННЯ ПЕРШОГО СЕМІНАРСЬКОГО ЗАНЯТТЯ ЗІ СТРАХУВАННЯ У ВИГЛЯДІ ДІЛОВОЇ ГРИ

Предмет страхування є складовою частиною системи підготовки економістів, фінансистів, майбутніх керівників, що відображає особливості у сукупності та низки економічних, управлінських та філософських дисциплін. Разом з тим, для викладання на першому семінарському занятті будь-якого предмету, зокрема вибірково дисципліну таку, як страхування, важливо представити предмет таким чином, щоб студенти відчули, що